सोमः। ऋषिर्विप्रः काव्येन" इति। क्रतुर्नाम कश्चित् ऋषिर्विप्रो ब्राह्मणः, कावनाम्ना साम्ना निष्पन्नं स्तोत्रं काव्यं तेन स्तोत्रेण अयम् ऋषिः सविश्वजित् सर्व्वस्य विश्वस्य जेता उद्भिदित् सर्व्वस्य विरोधिनः उद्भेदक एव सन् सोमः सोमसदृशः सर्व्वस्योपकारकः स चागृभीतः केनाप्यनभिभूतः। अस्य मन्त्रस्य क्वचिज्जपे विनियोगो द्रष्टव्यः॥

अथ षोडशी। "वायुरग्रेगा यज्ञप्रीः। साकङ्गन्मनसा यज्ञम्। शिवो नियुद्भिः शिवाभिः" इति। अयं वायुरग्रेगाः प्रथमगामी यज्ञप्रीः यज्ञेन प्रीयमाणः। शिवाभिः शान्ताभिः नियुद्भिः नियुन्नामिकाभिः स्वकीयाभिर्वडवाभिः साकं शिवः स्वयमपि शान्तः सन् मनसागन् ज्ञानमात्रेण यज्ञं गच्छतु॥

अथ सप्तदशीमाह। वायो शुक्रो अयामि ते। मध्वो अग्रं दिविष्टिषु [६]। आयाहि सोमपीतये। स्वारुहो देव नियुत्वता" इति। हे वायो शुक्रो निर्म्मलो मध्वः मधुरः सोमरसो योऽस्ति तम् अग्रं श्रेष्ठं दिविष्टिषु दिविविवासेच्छा येषां देवानां ते दिविष्टयः तेषु मध्ये ते त्वदर्थम् अयामि रथं प्राप्नोमि। ततः हे देव नियुत्वता त्वदीयया अश्वजात्या सह स्वारुहः सुष्ठु रथमारूढः सोमपीतये सोमपानार्थमायाहि। एतदुभयं वायव्ये कर्म्मणि द्रष्टव्यम्। वायुरग्रेगा इत्येतत् प्र उगशस्त्रेप्यन्तर्भूतः॥

अथाष्टादशीमाह। "इममिन्द्र वर्द्धय क्षत्रियाणाम्। अयं विशां विश्पतिरस्तु राजा। अस्मा इन्द्र महिवर्चांᳬसि धेहि। अवर्चसं कृणुहि शत्रुमस्य" इति। हे इन्द्र क्षत्रियाणां मध्ये